

Zlatko Vučić (1947. – 2023.)

U Zagrebu nas je 13. kolovoza 2023. u 77. godini života zauvijek napustio Zlatko Vučić, istaknuti hrvatski eksperimentalni fizičar i znanstveni savjetnik u trajnom zvanju na Institutu za fiziku (IF).

Rođen je u Zagrebu 28. ožujka 1947. Osmogodišnju školu i gimnaziju završio je u Zagrebu, a eksperimentalnu fiziku diplomirao 1971. na Fizičkom odsjeku Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu s temom *Mjerenje električnog otpora nekih ternarnih germanida*. Magistrirao je fiziku čvrstog stanja s temom *Termostruje legura aluminija i prelaznih metala prve serije*, a doktorirao 1990. s temom *Difuzno raspršenje rendgenskog zračenja u superionskim vodičima*. Cijeli svoj radni vijek je proveo na IF-u. Izabran je u zvanje znanstveni suradnik 1990., viši znanstveni suradnik 1998. te znanstveni savjetnik 2005. Obnašao je dužnost pročelnika Odjela za fiziku poluvodiča (1981. – 1985.), voditelja odjela Fizika poluvodiča (1990. – 1996.), te zamjenika ravnatelja IF-a u razdoblju od 1990. do 2001. Godine 2010. reizabran je u znanstveno zvanje znanstveni savjetnik te je dobio trajno znanstveno zvanje znanstveni savjetnik. Godine 2012. umirovljen je u zvanju znanstveni savjetnik u trajnom zvanju.

Sudjelovao je u dodiplomskoj nastavi na PMF-u u razdoblju od 1970. do 1977. Vodio je Fizički praktikum I – IV za studente fizike i kemije te Vježbe iz Opće fizike I – IV za studente fizike. Bio je voditelj/suvoditelj sedam diplomskih, tri magistarska te dva doktorska rada. Kao gostujući znanstvenik boravio je u Genovi (Istituto di Scienze Fisiche, 1975.), Parizu (CNRS, Orsay, 1978.), Londonu (Imperial College, 1982.) i Groningenu (University of Groningen, 1992./93. i 1995.). Objavio je 50-tak radova u domaćim i međunarodnim časopisima, sudjelovao na više od 50 međunarodnih i domaćih konferencija. Jedan je od priređivača zbirke zadataka za studente, Riješeni zadaci iz fizike (1979.). Bio je recenzent časopisa Fizika. Kao znanstvenik bavio se problemima u nekoliko područja: razrijeđene metalne legure, amorfni poluvodiči, superionski vodiči, kvazi 1D vodiči, visokotemperaturni supravodiči i kristali ravnotežnog oblika. U razdoblju od 1970. do 1974. u Odjelu fizike metala IF-a bavio se fundamentalnim istraživanjima fizikalnih svojstava metala i metalnih legura, posebno transportnih, termičkih i magnetskih svojstava razrijeđenih legura Al i prijelaznih 3d metala. U Odjel za fiziku poluvodiča prešao je 1974. gdje se bavio istraživanjem amorfnih materijala, te započeo istraživanja fizikalnih svojstava superionskih vodiča. Bavio se strukturnim istraživanjima specifične grupe superionskih vodiča (bakar i srebro halkogenidi). Akademске godine 1992./93., boravio je na usavršavanju u jednom od najboljih svjetskih laboratorija za strukturna istraživanja Sveučilišta u Groningenu, Nizozemska. Tamo je razvio novu metodu analize raspršenja u okolini Braggovih maksimuma koja, zahvaljujući visokoj rezoluciji, omogućava promatranje Braggovih maksimuma i pojavu difuznog raspršenja u njihovoj blizini. Uz fundamentalna istraživanja sudjelovao je u realizaciji razvojnih projekata za potrebe industrije. Najistaknutiji je bio projekt linearnog poluvodičkog senzora temperature koji je realiziran u suradnji s Tvornicom poluvodiča, RIZ. Za potrebe Tvornice duhana u Zagrebu, a u suradnji s Tvornicom tvrdih metala Sintal i Institutom Ruđera Boškovića, realizirani su noževi za rezanje "filter" papira načinjenih od tvrdog metala.

Bio je član Hrvatskog fizikalnog društva (HFD), član Upravnog odbora HFD-a i njegov blagajnik. Posebno je bio aktivan u sekciji E-škole HFD-a, razvio je sa suradnicima hidrografsku sondu za učenike srednjih škola, kojom se u konačnici moglo autonomno mjeriti temperatura, tlak i salinitet.

Zlatko Vučić, obrazovan i formiran kao znanstvenik na IF-u, bio je vrlo kreativan istraživač, kolega i istinski prijatelj, uvijek spreman pomoći, posebno mladima.

Ana Smontara